

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 30. Theodosii junioris Educatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

rant, acceptare coacti. Hæc inita est Sæculum V.
 Honorio decimo tertio, & Theodosio de- A.C. 421.
 cimo Consulibus, scilicet anno 421.

Acacius Episcopus Amidanus in fini-
 bus Persiæ hujus Belli occasione memo-
 rabile factum edidit. Romani septem
 millia captivorum tenebant, quos fame
 tabescentes, reddere tamen suis nole-
 bant. Persarum Rex suorum perniciem
 indignabatur. Tum Acacius, convoca-
 tis Clericis, ait: *Deus noster nec pateris
 indiget, nec poculis, quia nec edit, nec bi-
 bit. Cum igitur Ecclesia nostra vasorum
 aureorum, & argenteorum multitudinem
 populi sui liberalitate possideat, his ad li-
 berandum, & nutriendum captivum mili-
 tem utamur!* Egit etiam, quod dixerat,
 vasa liquavit, pro captivis Persis mili-
 tibus Romanis pretium solvit, annonam,
 & viaticum dedit, & remisit ad suum Re-
 gem, qui pulcherrimum factum miratus,
 dixit, Romanos non armis modo, sed &
 magnitudine animi cæteras Gentes vin-
 cere. Episcopum Acacium videre cu-
 piit, idque Imperator Theodosius con-
 cessit.

§. XXX.

Theodosii Junioris educatio.

Non nulla miracula facta narrantur oc- Socr. VII.
 casione hujus belli, cujus prosperum c. 18. Theod.
 eventum Theodosii virtutibus in acceptis V. hist. s. 37.
Soz. IX. c.
 H h h 5 refe- 1. 202.

Sæculum V.
A.C. 421.

referunt. Pulcheria Theodosii Soror, natu
major, educando fratri maximam curam
impendit, quamvis annos vitæ duos, &
non plures, quam ipse Imperator numera-
ret. Necdum annum decimum quintum
egressa, Deo Virginitatem vovit, duabus
que sororibus persuasit, ut idem facerent,
ne in Regiam induceretur homo extraneus,
forte æmulationum, & invidiæ causa
futurus. In publicum voti sui monumentum
in Ecclesia Constantinopolitana tabulam
altaris auream, gemmis, & arte pretiosissimam,
obtulit cum Epigraphe, quæ offerendi causam
indicabat. Anno 415.
Chr. Mar. cell. an. sexdecim annos natam Imperator frater
in Imperio sociam, & Augustam pronuntiavit,
quod erat res sine exemplo. Imperium
Orientis magna prudentia gubernabat,
peritorum consilia auscultabat, atque ipsa
mandata edebat, ut quæ statuta fuerant,
celeriter executioni darentur, quippe
tersissime latine, & græce scribebat,
& loquebatur; Honorem vero boni
eventus fratri semper tribuebat, quem
pro Dignitate in orbe maxima, qua eminebat,
institui curabat. Is equos regere, tractare
arma, aliaque his similia corporis exercitia
ab optimis in his artibus Magistris didicit.
Ipsa docebat, ut dignis & decenti gravitate
in publicum procederet, gressus, gestusque
dirigebat, quid in conspectum admissos
interrogaret, quando,

quando, ut res exigeret, leni, quando Sæculum V.
 terribili vultu esse oporteret, admone- A. C. 421.
 bat.

Non minor erat Pulcheriæ sollicitudo,
 qua Imperatori pietatem inspirare nite-
 batur, assuefaciebat juvenem Principem,
 ut sæpe oraret, Ecclesias frequentaret, do-
 nis pretiosis ornaret, Episcopos, veros
 Monachos, virosque, virtute præstantes
 honoraret, & a Doctrina nova in Religione
 caveret. Ipse templorum Diis sacrorum,
 & Idololatriæ reliquias abstulit. Omnia
 in Palatio Regio suo tempore, & ordine
 fiebant, ita ut a Monasterio non multum
 abhorreret. Imperator juvenis summo
 mane surgebat, ut cum sororibus in Cho-
 ros divisi Laudes Dei cantarent. Sacram
 Scripturam memoriter tenebat, & de ea
 inter Episcopos doctè differebat. Sacro-
 rum librorum, & omnium Interpretum
 eorum Bibliotheca aderat. Sæpe, & præ-
 fertim diebus Mercurii, & Veneris jeju-
 nabat, caloris, frigorisque patiens; nec
 ea erat, qua solent in purpura nati, molli-
 tie. Inter alias virtutes patientiam, &
 lenitatem in eo laudabant. Asclepiade
 Episcopo Chersonesi intercedente, qui
 busdam reis, carcere detentis, quod Bar-
 baros artem navigia construendi docuif-
 sent, vitæ gratiam fecit. Si cui damna-
 to parceret, gratiam pronuntiabat, ante-
 quam urbis portis egrederetur, nam ex-
 tra

Theod. V.
c. 37.
Socr. VII.
t. 22.

L. ult. Cod.
Theod. de
pen.

Sæculum V. tra urbem plectebantur. Tanta clemenciam mirantibus, respondebat: *res facilis, hominem occidere, at excitari nemo potest, nisi solus Deus!* Legem tunc qua Judæi quoque, & Gentiles Theatri aut Circi spectaculis interesse in omnibus civitatibus, die Dominica, Nativitatis Domini, in Epiphania, in die Pasche, Quadragesima, per quinquagesimam, scilicet usque ad Pentecosten, (*) & in festis Apostolorum prohibebantur, (**) etiamsi hæc festa in talem diem, quæ esset Cæsaris honoribus sacra, qualis erat natalis, inciderent. Hæc lex prima Feb. 425. data.

L. 59. 60. 61.
C. Theod. de
Hæret.

Theodosius Leges antecessorum suorum contra Hæreticos, & nominatim contra Novatianos, renovavit, tribus Edictis anni 421. Eodem anno alia tria, Judæi faventia, promulgata, ut imprudens zelus Christianorum reprimeretur. Prohibebat, ne Synagogæ eis auferrentur aut ornamentis spoliarentur; e contra Judæis prohibitum, ne novas ædificarent; confirmatur lex, ne Christianos circumciderent.

L. 25. 26. 27.
C. Theod. de
Jud.

(*) Hier läßt der Protestant das Wort: *Quadragesima* aus, und übersetzt: vom Sonntag *Quinquagesimæ* an bis zum Pfingstfeste. Wenn vom Fasten etwas vorkömmt, so ist er unglücklich in seiner Uebersetzung.

(**) Hic notanda horum Pistorum Antiquitas.

dant, aut eos mancipia haberent. Christianis prohibuit, ne Religionis Auctoritate abuterentur ad vim Paganis, aut Judæis inferendam, si quiescerent; nec eis quidquam auferrent, sub pœna restitutionis in quadruplum. Coeterum Constitutiones contra Paganos confirmavit, nisi quod latam in eos, qui Idolis sacrificarent, pœnam capitis in proscriptionem, aut confiscationem bonorum, mutaverit. Hæ leges tres eodem anno 423. datæ sunt.

Tanto in Religionem zelo, aliisque Theodosii junioris virtutibus illius ætatis Scriptores Socrates, Sozomenus, & Theodoretus, Regni prosperitatem, & relatas de hostibus victorias adscribunt. Verumtamen affectui omnibus Scriptoribus communi, quo Principes regnantes laudant, & dissimulant vitia, non nihil indulgisse videntur; nam sequentia docebunt, Theodosium fuisse imbecillis animi Principem, alienum sequentem arbitrium, & præjudiciis facile capiendum. Ipse Theodoretus factum narrat, ex quo arguitur, Theodosium sæpe inani metu magis, quam solida Religione duci potuisse. Monachus audaculus Gratiam a Principe petiit, & sæpius non auditus, Imperatorem excommunicavit, discessitque. Imperator, ad Regiam regressus, cum advenisset cibi capiendi hora, præsentibus

Sæculum V.
A. C. 421.

L. ult. Cod.
Th. de Pag.

Theod. V.
hist. c. 36.
ibid. c. 37.

Theodosius.

Sæculum V. sentibus convivis, dixit: *non comedam, donec ab hac excommunicatione absolutus fuero.* Misitque ad Episcopum, qui rogarent, huic Monacho præciperet, ut se solveret. Responderi iussit Episcopus, Principem non oportere attendere, ut obvii cujuscunque excommunicationem, seque eum ab ista absolutum pronuntiare. At Imperator non acquievit, donec non sine labore inventus Monachus eam suæ Communioni restituisset.

Theodosius viginti annorum erat, quando Athenaim, Philosophi Atheniensis, cui nomen Leontius, seu Heraclius, filiam duxit. Hanc ut potissimum eligeret, ob pulchritudinem ejus, & eruditionem, utpotè a Parente maxima indoluit educatam, Consilium Pulcheriæ effecerat. Illam Parens exhæredem scripsit, hinc Constantinopolim venerat, ut abrogationem testamenti obtineret, & contra fratres suos, qui testamento intrebant, actionem moveret. Infidelis erat, sed antequam Imperatori nuberet, baptizata est ab Episcopo Attico, qui nomen ejus, quod in Sæculo gesserat, mutavit in nomen Eudoxiæ, nam Athenais derivabatur ab Athena, quod græce Minervam significat. Hanc igitur Imperator Theodosius in Mense *Desius*, septima Idus Junii, Eustathio, & Agricola Consulibus, scilicet septima Junii, anno 421. Tori con-

sortem

sortem accepit. Ubi duo anni effluxere, ^{Sæculum V.}
 secunda Jan. anno 423. Augustam dixit. A. C. 421.
 Ipsa non modo nullam in fratres vindi-
 ctam exercuit, sed curavit, ut ad magnas
 Dignitates promoverentur, quod summæ
 Sorori suæ fortunæ occasio fuissent.

§. XXXI.

Jurisdictio Papæ in Illyricum.

Theodosius Imperator haud diu post
 nuptias Constitutionem contra Au-
 thoritatem Papæ in Illyrico edidit, hac
 occasione nata. Perigenes Corinthi na-
 tus, & baptizatus, per omnes Clericorum
 gradus ascendens, Presbyter ordinatus
 est, diuque in hoc ordine magna vitæ in-
 tegritate fuit. Contigit, ut Sedes Patræ
 vacaret, & Episcopus Corinthius ibi Pe-
 rigenem Episcopum ordinaret; at vero,
 quia ordinatum populus recipere noluit,
 Corinthum rediit. Post hæc, Corinthio-
 rum Episcopo fatis functo, Corinthii,
 missi ad Bonifacium Papam supplici li-
 bello, eum Episcopum postularunt. Ni-
 hil Papa hac super re pronuntiare voluit,
 donec a Rufo, Episcopo Thessalonicensi,
 qui Vicariam Sanctæ Sedis Auctoritatem
 in Achaia, & Macedonia gerebat, episto-
 las accepisset. Nam totum Illyricum ^{v. Thomass.}
 initio Imperii Occidentalis pars fuerat, ^{discip. part.}
 & cum sub Arcadio in Orientale, & Oc- ^{I. I. I. C. 9. n. 6.}
 cidentale divisum est, nihil in Regimine ^{Sup. XVIII}
 Eccle- ^{§. 22.}